

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 25837/2023
18.03.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Небојша Шеперац, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 829/23 од 02.06.2023. године, у седници одржаној 18.03.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 829/23 од 02.06.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 829/23 од 02.06.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Деспотовцу П 475/18 од 24.10.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете исплати и то: за претрпљене физичке болове јаког интензитета након повређивања, претрпљене физичке болове средњег интензитета, малог интензитета износ од 200.000,00 динара, за претрпљени страх јаког, средњег и слабог интензитета износ од 200.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана пресуђења до коначне исплате. Ставом другим изреке, одбијен је, као неоснован, приговор пребијања потраживања. Ставом трећим изреке, одлучено је да свака страна сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 829/23 од 02.06.2023. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда у ставу првом и тећем изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23), Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП.

Предмет тражене правне заштите је накнада нематеријалне штете, а о основаности тужбеног захтева одлучено је у складу са одредбама релевантног материјалног права - чланова 154., 155., 156. став 4., 158., 160. став 1., 161., 162., и 165. став 4. Закона о облигационим односима којима су регулисани основи одговорности за штету и појам штете. Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване одлуке нижестепених судова, Врховни суд је оценио да није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 1. Закона парничном поступку, за одлучивање о посебној ревизији тужиоца. Наводима ревизије се кроз указивање на погрешну примену материјалног права заправо оспорава утврђено чињеничног стања, што није законом прописан разлог за изјављивање посебне ревизије. Из наведених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Из изнетих разлога, применом члана 404. став 2. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке решења.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде нематеријалне штете поднета је 16.07.2018. године, вредност побијаног дела спора је 400.000,00 динара.

Како вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић